

Zeitschrift: Die Schweiz = Suisse = Svizzera = Switzerland : offizielle Reisezeitschrift der Schweiz. Verkehrszentrale, der Schweizerischen Bundesbahnen, Privatbahnen ... [et al.]

Herausgeber: Schweizerische Verkehrszentrale

Band: - (1949)

Heft: 5

Artikel: De Tödi

Autor: [s.n.]

DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-777712>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

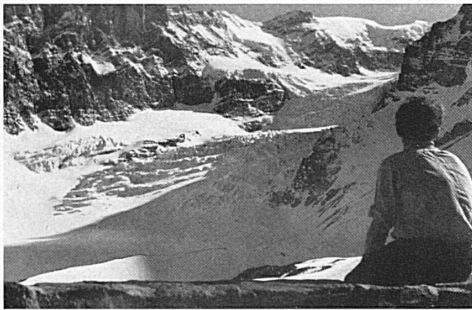
Download PDF: 30.03.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

DE TÖDI

Onze auto hebben we geparkeerd bij de laatste herberg aan de hoofdstraat vanaf het stadje Linthal. Een zijweg voert tot deze, reeds steigende bosweg met zijn fèëriek verlichte rotswanden. — Wir haben die Autos in Linthal parkiert und steigen nun mit unserer Last den Felsweg hinauf.

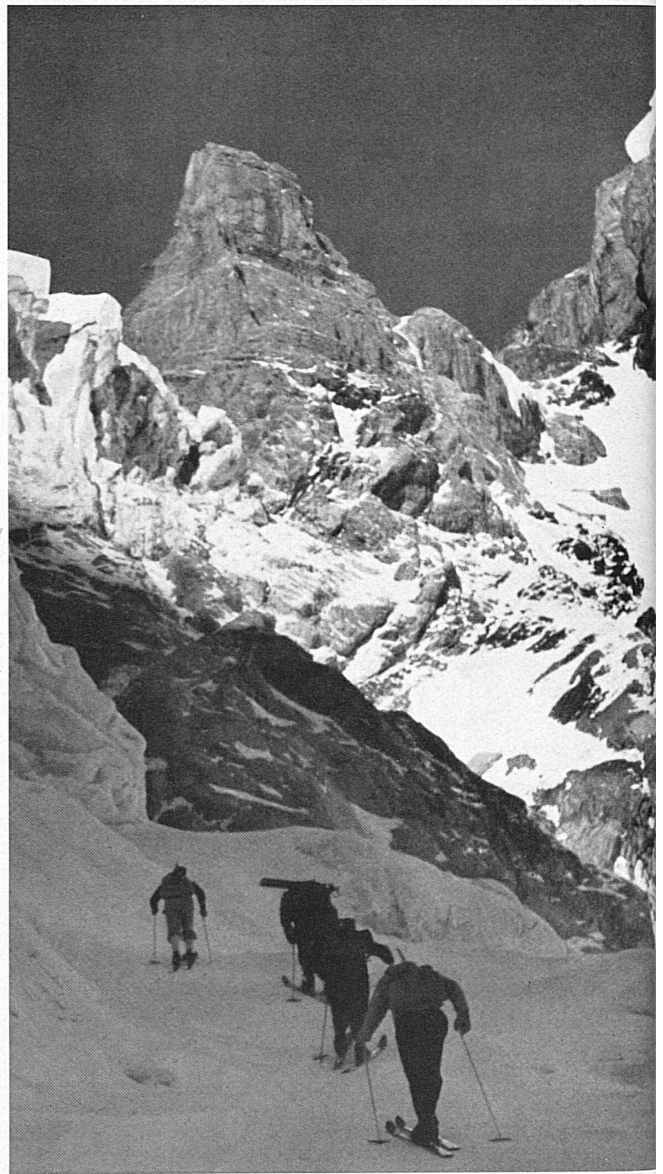
Het avondmaal werd in de Fridolin Hütte (2156 m.) gebruikt. Als dessert: uitzicht op de Biferten Gletscher. — Zum Nachtessen sitzen wir in der Fridolin-Hütte und genießen den prachtvollen Ausblick auf den Biferten-Gletscher.

Tekst en fotos door Frans Stoppelman, «Stoppel», Lausanne.

De Tödi (3623 m.). — Tödi.

De voorjaarsskiër is een, zich tegen alle regels der beschaving in, steeds meer voortplantend mensenras. Zij bereiken hun uitgangspunt op een normale manier, meestal per trein, soms per auto. Doch waar in de bergen de bewoonde wereld ophoudt, kunnen vehiculen op de een of andere manier ook niet meer circuleren. In het Zwitserse Kanton Glarus heeft men veel gelegenheid deze rare menssoort te bestuderen. Wanneer ze aankomen, vallen ze vooral op door de merkwaardige bubbels en voelsprietten die hun, overigens met dat der normale mensen volkomen overeenstemmende, lichaam verontsieren. Het zijn een loodzware rugzak met levensmiddelen, skis, ski-stokken, stijgijsers en

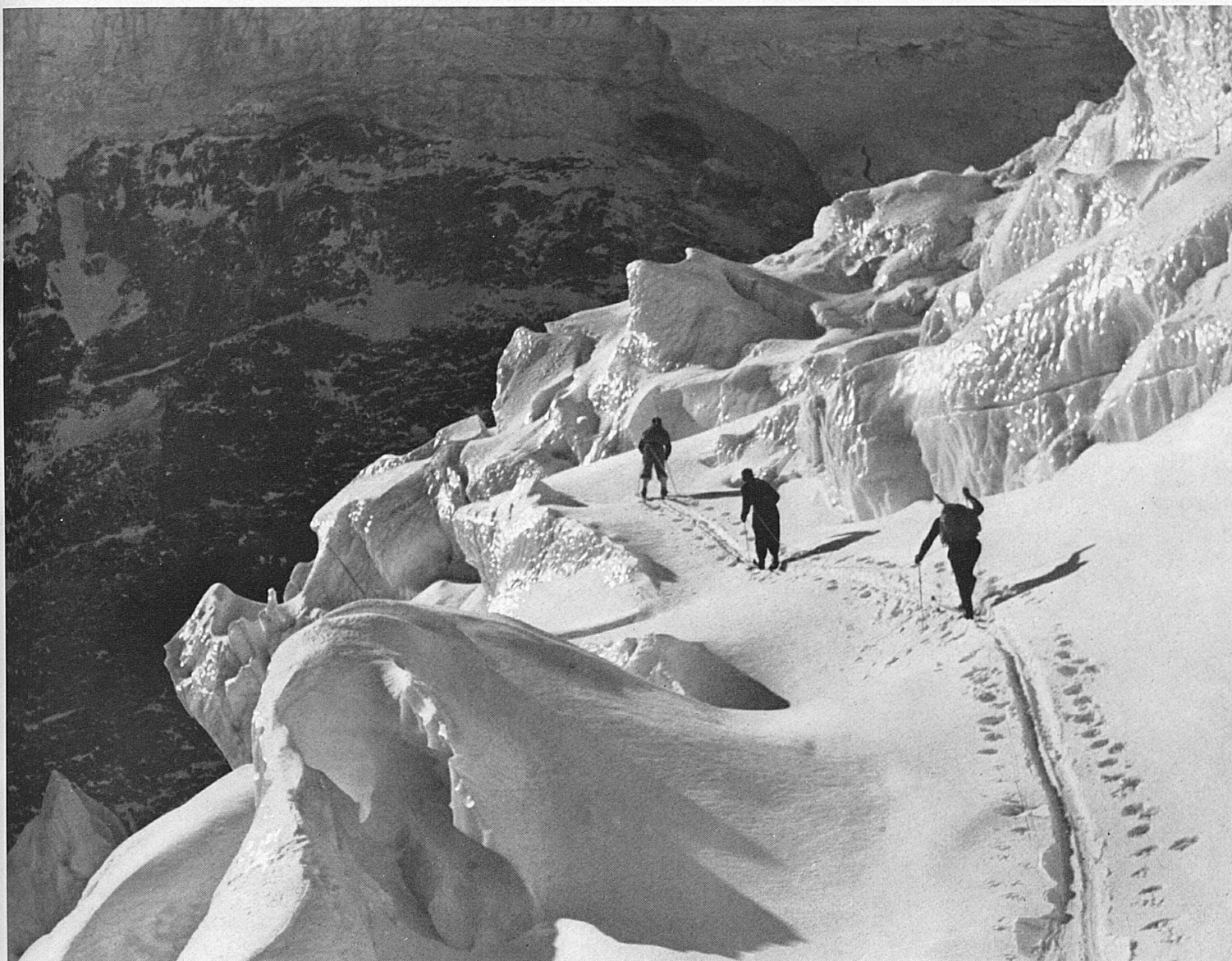
Zeer vroeg gaat het de volgende morgen verder. Hier begint de Biferten Gletscher, die tot ons doel leidt, al iets moeilijker te worden. — Aufbruch am frühen Morgen. Marsch über den Biferten-Gletscher.

koord. Denkt U nu vooral niet, dat ze direct het eerste het beste plaatselijke café binnenvallen en zeggen: «hè, hè, we zijn er». In tegendeel, dit mensenschuwe product doet alles om de bewoonde wereld zo spoedig mogelijk te verlaten. Dit noemt men de bergen in trekken. Gelukkig bestaat er een soort dierenbescherming die zich S. A. C. noemt. Wanneer onze zwervers dan uren lang hun rommel moeizaam naar boven hebben gesjouwd, komen ze in een hut ¹.

¹ Deze «Schweizerischen Alpenclub-Hütten» zijn in het algemeen niet bewoond. Men betaalt zijn «taxe» voor logies en gebruikt brandhout in een busje, of men stort het bedrag bij terugkomst in de beschaving op de giro-rekening.

Deze plotseling opgestoken sneeuwstorm duurde niet lang, maar de wind was zo hevig dat hij de lussen der ski-stokken een muzieknoot allure geeft. — Manipulationen im Schneesturm.

De eerste « Abbruch », waar het touw werd aangeboden. Onder de sneeuw gapen hier spleten van 30 tot 80 meter diepte. De voorman heeft het nu het moeilijkst: hij moet tussen deze grillige ijsforma-

ties de minst gevaarlijke, ieder seizoen weer andere, doorgang vinden. — Beim ersten Abbruch wird angeseilt. Die Spalten sind 30 bis 80 Meter tief. Der erste Mann hat die gefährlichste Aufgabe.

Het schijnt dat de enige reden waarom ze zich dan nachtrust gunnen, de angst is dat ze anders niet op de van te voren bepaalde top kunnen komen. Waarom ze nu iedere keer een andere hoogte willen bereiken, heeft de wetenschap nog niet kunnen verklaren. Waarnemers hebben medegedeeld, dat wanneer ze eenmaal boven zijn, de reacties meestal verschillen. Ze kijken elkaar in het algemeen eerst stom aan, dan zitten ze en staren, af en toe iets onverstaaibaars mompelend, voor zich uit. Maar ze kunnen ook wel lawaai maken. Soms eten ze dan nog iets. Echter, het eindigt altijd hiermede, dat ze op de aanhangsels, die ze skis noemen, weer naar beneden glijden. En hoe tegenstrijdig zulks

ook lijken mag: juist dit weer naar beneden suizen is een hoogtepunt in hun bestaan.

Om de mensheid iets over dit soort wezens te doen weten, kreeg mijn vriend Ruedi Homberger uit Braunwald² de opdracht de gedragingen van zo'n groep te verfilmen. Mijn taak was het de daarbij behorende fotos maken. Een en ander gebeurde bij een bestijging van de Tödi. Dit is géén recordberg met zijn 3623 meter, doch de vermelde mensensoort noemt hem de steil-

² Braunwald ligt in hetzelfde kanton. Het is een aardig, gelukkig nog niet « mondain » wintersportplaatsje. De minder sterkere broeder vindt er een skilift en de hotels zorgen winter en zomer voor het aarts comfort.

ste van Europa, d. w. z.: zijn hoogteverschil (afstand dal tot top) overtreft al het hier bestaande. Als bijzonderheid kan ik U nog vermelden dat toen ik dit grimme massief voor de eerste maal vanaf een andere kruin zag, ik een vrij angstig gevoel om mijn hart kreeg. Het is een grote klots die volkomen afzijdig van de andere bergen op zijn massieve voeten hokt. Doch sinds ik er eenmaal op geweest ben, heb ik nog maar één verlangen: ... U mede te kunnen nemen, om, duizend maal beter dan onze cameras zulks deden, te verklaren, waarom die nietige mensjes, die het in de zomer en zonder skis makkelijker zouden hebben, er vooral des voorjaars steeds weer zo raar rondscharrelen.

Een kleine verrassing in de « Untere Abbruch ». Gelukkig was deze poort niet op slot. — Ein Tor, das glücklicherweise keine Türe hat.

De aankomst wordt gefilmd. De eerste koordman heeft zijn windjak in de rugzak, een soort natuurwonder. — Filmaufnahmen auf dem Gipfel des Tödi, der allen Winden ausgesetzt ist.

Einde der afdaling. Verder skiën uitgesloten. In ruil daarvoor: verse crocussen. — Das Ende der Abfahrt und damit des Winters: Der Frühling beginnt.

